

PRESENTACIÓ CANDIDATS COMARQUES GIRONINES
Girona, 24 de març de 2007
Intervenció de José Montilla

Bon dia, companyes i companys, Anna, Marina, Quim, Ernest,

Les eleccions municipals estan a tocar. Unes eleccions que han estat sempre, pel PSC, una fita política fonamental.

Perquè els municipis són la primera escola de la ciutadania. I també són el nostre àmbit natural d'actuació política.

Ho saps prou bé Quim, que vas encapçalar una magnífica etapa de progrés aquí a Girona. Un gran alcalde al que ha seguit una gran alcaldessa, Anna Pagans.

També tu, Marina, vas donar les teves primeres passes a la política a l'ajuntament de Sant Gregori, el poble que et va veure néixer. I Ernest Maragall, conseller d'Educació, que avui ens acompanya, es va forjar treballant a l'Ajuntament de Barcelona.

Tots dos, ja els coneixeu, uns magnífics consellers i treballadors infatigables del projecte socialista a les terres gironines, o a Barcelona en el cas de l'Ernest.

Els socialistes tenim un compromís amb els governs locals que van néixer amb la mateixa democràcia, a diferència d'altres forces polítiques.

Encara que podríem dir que abans, doncs molts companys i companyes van encetar la seva activitat política treballant des de les entitats veïnals, i des de les entitats socials, durant la dictadura.

El municipalisme és senyal d'identitat del socialisme català. Constitueix la base del nostre projecte, el primer àmbit de concreció dels nostres ideals.

Els socialistes oferim als ciutadans un model de desenvolupament urbà i territorial coherent per tota Catalunya.

Amb propostes que no només defineixen que fer des del govern municipal sinó també com fer-ho.

Els socialistes tenim un estil de govern que aposta per la proximitat, el diàleg i la concertació, la complicitat amb les altres administracions.

Un estil de govern que exemplifiquen en primera persona magnífics candidats i magnífics alcaldes com l'Anna Pagans a Girona, Joan Armangué a Figueres, Josep Marigó a Blanes, Lluís Sacrest a Olot, Pilar Mundet a Tossa de Mar, Ramón Romaguera a la Bisbal de l'Empordà, Teresa Ferrés a Palamós i molts altres.

Les candidatures socialistes farem un notable progrés a tota Catalunya. També a Girona, gràcies a l'esforç que heu fet tots els candidats, incrementarem la presència de les nostres candidatures en més de trenta municipis.

Esteu en condicions de tenir presència a totes les poblacions de més de 5.000 habitants, i a prop del 90 % de les de més de 2.000 habitants.

Heu fet un esforç d'expansió territorial molt notable que tindrà sens dubte el seu reflex en els resultats del proper 27 de maig.

.....

Us deia que per nosaltres aquestes són unes eleccions molt importants, valuoses en si mateixes. Però no tots els partits pensen el mateix.

Alguns, com el PP, veuen aquestes eleccions com unes primàries de les eleccions generals.

Des de les eleccions del 14-M un únic pensament obsessiona als líders del PP: com recobrar el poder de l'administració central.

Un pensament legítim, si nos fos perquè per aconseguir-ho s'han instal·lat en una estratègia de crispació política, que volen traslladar a la societat.

Una estratègia del PP que qüestiona les institucions quan no les poden instrumentalitzar, o les seves decisions no s'ajusten als seus interessos partidistes.

Ho hem tornat a veure aquesta setmana arrel del cas Otegui. Però abans ho va ser amb el cas de Juana.

I ho hem conegut prou bé en les contínues pressions al Tribunal Constitucional en la tramitació del recurs contra l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Organitzen manifestacions on igualen al legítim govern de tots els espanyols amb els terroristes, i es manifesten davant d'institucions com la Fiscalia General de l'Estat.

El PP viu atrapat en una frustració del passat. No ho poden evitar. Les aparicions dels seus portaveus, especialment del Sr. Acebes, ens fans recordar inevitablement la gestió dels dies posteriors al 11-M, aniversari que s'ha celebrat fa molt pocs dies.

I Aznar es fa present cada dia més. Expressant els mateixos pensaments i obsessions que fa tres anys. I el que és pitjor modelant l'estratègia present del PP.

Les notícies terribles que ens arriben cada dia de l'Iraq ens traslladen al ranxo de Bush, a la trobada de les Azores, al recolzament cec i irresponsable a una guerra encara inacabada, després de quatre anys.

L'11-M, l'Estatut, el terrorisme, han estat eines de la seva oposició destructiva. Només els guia un únic objectiu, provocar la fi, l'abans possible, del govern de José Luis Rodríguez Zapatero.

Nosaltres, a casa nostra, a Catalunya, hem patit abastament aquesta estratègia. El govern de Pasqual s'ho va trobar des del primer dia quan encara ells governaven.

I ho han fet posant en crisi el principal capital d'una societat democràtica: la convivència. No han dubtat en dividir les víctimes del terrorisme.

Han atiat l'enfrontament a la resta de l'Estat contra Catalunya. I divideixen al país en una política d'Estat com és la lluita contra el terrorisme, quan el que cal és precisament concertació, diàleg i entesa entre totes les forces polítiques.

Estan sembrant vents i estic segur que recolliran tempestes.

Els hem de donar una resposta ferma. Una resposta que comença amb una acció de govern ambiciosa. Consolidant el progrés real i efectiu de la societat catalana, com comentava el conseller Nadal.

I arribat el seu moment els ciutadans tindran l'oportunitat de jutjar aquest anys de crispació i insults. Una resposta electoral que tinc plena confiança els confirmarà en l'oposició.

A casa nostra, també hi ha algunes formacions que també ignoren notablement aquestes eleccions municipals. Probablement perquè encara no han resolt com encarar el seu futur. M'estic referint a CiU.

Van pensar que l'etapa Maragall seria un breu parèntesis en el seu domini hegemònic a Catalunya.

Ara constatada l'aposta dels ciutadans per un govern catalanista i de progrés i oscil·len erràticament entre el sobiranisme radical en el parlament i el pragmatisme conservador en molt governs locals, com molt bé vosaltres sabeu.

Probablement d'aquí provinguin els problemes que semblen tenir a la coalició, com els mateixos expliquen, per conformar les candidatures municipals.

CiU sempre havia demanat la cooperació de totes les forces polítiques catalanes en la defensa de l'autogovern.

Ara que l'estratègia del PP ha ubicat al nou Estatut en el punt de mira de la seva estratègia desestabilitzadora, decideixen instal·lar-se en una ambigua equidistància entre el PP i els socialistes.

I el que és pitjor començo a observar una certa tendència a copiar l'estil de PP en la seva manera de fer oposició.

Parlen de la defensa de l'autogovern, de les competències que encara hem d'assolir, de les infraestructures bàsiques per al país pendents..... i obliden que els van tenir 23 anys de govern durant els que es van consolidar aquestes mancances. Perquè aquesta és la veritat.

Si ara parlem de les noves possibilitats del nostre autogovern és precisament perquè Pasqual Maragall va decidir encaixar tot el cost polític de la reforma de l'Estatut. I perquè un govern socialista a Madrid el va recolzar.

Val la pena recordar aquestes obvietats, que alguns tendeixen a oblidar.

Per exemple, que aquest govern treballa des del primer dia per desplegar les previsions estatutàries: com la llei de l'Agència Tributària, o la constitució de les tres comissions bilaterals que preveu l'Estatut.

Parlen de la insuficient pluralitat i representació territorial a les institucions de l'Estat. És l'interès que té CiU, parlar d'això. Però és precisament ara quan

s'impulsa la modificació de la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional per permetre que les Comunitats Autònomes puguin presentar candidats al Tribunal a través del Senat.

Si parlem ara de la imprescindible presència de la Generalitat en les decisions estratègiques que afecten a l'aeroport del Prat, és perquè ha estat ara, amb un govern socialista a l'Estat, quan s'estan fent les obres que ens oferiran una infraestructura de primer ordre.

Si parlem de les rodalies és, entre altres raons, perquè per fi s'ha començat a posar remei a la històrica manca d'inversions; tot i que aflorin, precisament ara, aquesta històrica manca d'inversions.

Perquè finalment és ara quan arriba l'alta velocitat, ho ha fet al camp de Tarragona i a Barcelona ho farà a finals d'any, i quan s'inverteix en infraestructures ferroviàries.

Tots aquests fets enfronten a CiU davant de la realitat del passat i el record dels magres resultat dels seus pactes amb el PP.

Només tinc una esperança, que aquestes actituds responguin, les de CiU i el PP, bàsicament a una estratègia de crispació preelectoral que finalitzi el proper 27 de maig.

El PP i CiU han subordinat les eleccions municipals a estratègies que tenen el seu fonament en fracassos electorals. Uns el 14 de març i els altres a les últimes eleccions catalanes.

.....

La nostra resposta ha de provenir dels fonaments i objectius de la democràcia local. Assolir una millor convivència i aprofundir la cohesió als pobles i les ciutats.

Per això tenim un magnífic programa marc aprovat a la passada Convenció Municipal. Un programa que dona resposta a les noves realitats demogràfiques, laborals, familiars i culturals.

Un programa en sintonia amb els objectius del Pla de Govern que hem aprovat. Un Pla que expressa el compromís ferm del govern de la Generalitat amb els ajuntaments. Afortunadament, ha passat l'etapa en què el govern creia que els ajuntaments eren administracions amb les que s'havia de competir. Hi havia un sentiment de desconfiança. La competència es va trencar fa tres anys.

Un programa que posa l'accent a dos unitats fonamentals de l'organització social: els barris i les famílies.

Barris en els que es construeix la convivència. Per això apostem per donar qualitat a l'espai públic.

Un compromís que el govern de la Generalitat fa realitat amb els Plans de Barri, com els d'Olot, Salt, Figueres, Girona, Ripoll i Banyoles.

Uns barris amb equipaments públics de qualitat. Com els nous CEIP's que posarem en marxa el proper curs a Girona, Lloret, Olot, Puigcerdà i Vullpellaç.

Uns barris amb bons serveis d'atenció primària. En aquest sentit el Pla de Govern té previst executar 23 actuacions inversores en CAP's i consultoris per totes les comarques gironines.

Un barris que els volem segurs. Perquè la seguretat és un valor públic de primer ordre i condició necessària per l'exercici de les llibertats.

Per això el govern impulsa nous equipaments judicials com el futur nou Palau de Justícia de Girona, i els nous edificis judicials de La Bisbal de l'Empordà, de Santa Coloma de Farners i d'Olot.

També el Pla de govern preveu avançar en el Pla d'equipaments Penitenciaris, on la deixadesa dels governs de CiU és paradigmàtica.

A terres gironines durant aquest mandat posarem en marxa el nou centre de Puig de les Basses a Figueres i tancarem la presó de Girona.

Us parlava també de les famílies. Contemplades amb tota la seva diversitat, són peces claus per a la construcció de la cohesió social.

Els ajuntaments han de desenvolupar un paper primordial per adequar el serveis a les necessitats actuals dels ciutadans.

Les famílies són la unitat bàsica en la que s'expressen les exigències de la conciliació laboral. El primer àmbit on s'expressen les mancances d'una efectiva igualtat de gènere.

Les famílies fan ciutadania i per això han de ser el primer objectiu de les polítiques de proximitat.

El socialistes incorporem aquesta perspectiva en la conformació dels serveis adreçats als ciutadans. Un compromís que s'expressa per exemple en el pla d'escoles bressol ja en execució a molts municipis gironins.

.....

Us parlava del compromís del govern amb els ajuntaments. Tot just aquest matí inauguràvem una magnífica escola bressol amb Anna Pagans a Girona. I us vull reafirmar també el compromís amb les terres gironines.

Aquest és un territori amb un notable dinamisme demogràfic i econòmic. En només tres anys, entre 2003 i 2006 la població ha crescut un 11 % i l'ocupació un 15 %.

Girona és un dels motors de Catalunya. I el govern està compromès a impulsar les infraestructures necessàries per garantir i aprofitar totes les seves potencialitats.

Durant aquesta legislatura s'executaran infraestructures llargament desitjades. Com l'arribada de l'AVE, l'ampliació de la AP-7, el desdoblament de l'eix transversal i millores a molts punts de la xarxa viària. El conseller Nadal estava aquest matí, precisament, en una inauguració que tenia a veure amb la xarxa viària.

Treballarem per garantir el subministrament elèctric necessari per l'AVE i imprescindible per garantir la qualitat del servei a tota Girona.

Potenciarem l'aeroport que el proper any 2008 pot arribar als cinc milions de passatgers. I ens comprometem amb la seva gestió. Afrontarem el repte de la seva gestió.

Executarem una gran infraestructura sanitària, emblemàtica a Girona, el nou edifici de l'hospital Universitari Doctor Trueta.

Un compromís per Girona que també s'expressarà amb l'aposta per la racionalització, concentració i millora dels serveis de la Generalitat a les comarques gironines a l'edifici de l'antic Hospital de Sta. Caterina.

.....

Hem aprovat un pla de govern ambiciós. Sensible a les preocupacions dels ciutadans. Amb un accent explícit a les polítiques de contingut social.

Un Pla de govern al costat dels emprenedors, disposat a remoure els obstacles que dificulten la competitivitat de les nostres empreses.

Per tot això les infraestructures de comunicació esdevenen objectiu irrenunciables del govern. Hem de donar un salt endavant per situar les nostres

xarxes viàries, ferroviàries, i aeroportuàries a primera línia. Per superar per fi un dèficit històric.

I per fer-ho valoro molt el suport i compromís de la societat civil, com el que es va expressar aquest passat dijous a IESE. Treballarem colze a colze per fer realitat l'aeroport del Prat que necessita Catalunya.

Un govern que com us deia desenvoluparà totes les potencialitats del nou Estatut.

És cert, hi ha un recurs al Tribunal Constitucional. Però això no paraitzarà el govern de la Generalitat i estic convençut que tampoc al govern de José Luis Rodríguez Zapatero.

No m'agraden els que plantegen línies vermelles insuperables, que criden que no permetran que toquin ni una coma. No fan gaire pedagogia política.

Tampoc ens deixarem arrossegar pels que anuncien escenaris catastròfics.

La nostra defensa de l'autogovern serà ferma, no renunciarem a cap dels instruments al nostre abast. I naturalment ho farem en el marc de joc democràtic en el que funcionen les institucions.

Per reformar-les si cal. Des de dintre. Lluitant per fer valer el nostre concepte d'Estat plural. Una Espanya orgullosa de la seva diversitat. On Catalunya sigui respectada i envejada pel seu dinamisme.

Nosaltres tenim un model i ho volem compartir. El socialistes som els únics que ho podem fer, a Catalunya i a tota Espanya. El PP ja sabeu per on camina. De CiU ni això sabem.

No és tasca fàcil. Però jo vaig aprendre molt aviat, precisament a la vida municipal, que transformar els nostres principis polítics en realitats efectives mai és senzill.

No perdrem la paciència. No escoltarem les veus que s'apunten a l'aventurerisme amb les institucions. No ens dedicarem a generar encara més problemes als ciutadans.

Lluitarem amb la força del govern. Governant.

Amb la força del Parlament. Legislatant.

Amb la força dels ciutadans.

Aquesta és i serà la nostra actitud.

I en aquesta tasca estic convençut que puc comptar amb tots vosaltres.

Moltes gràcies.